

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย	รูปแบบการจัดการโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี สุรสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุชนี ศุภวรรธนะกุล นางสาวนิริฎชรา มากมา
หน่วยงาน	คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) เพื่อประเมินโครงการและหากลยุทธ์การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคาดหวังของนักศึกษาในโครงการที่มีต่อการดำเนินงานของโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การดำเนินการวิจัยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสำคัญ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม การจัดเวทีประชาคมจากผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่คณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เจ้าหน้าที่สำนักงานโครงการฯ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คณาจารย์ผู้สอน ผู้ประสานงานจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ การเรียนรู้ตัวแทนนักศึกษาใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปพร้อมทั้งเชื่อมโยงเพื่ออธิบายประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาที่อยู่ ณ ศูนย์การเรียนรู้ทั้ง 19 จังหวัด จำนวน 2,746 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการศึกษา

1. รูปแบบการบริหารจัดการโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จัดในรูปของคณะกรรมการมีอธิการบดีเป็นประธาน กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ มีเลขานุการสำนักงานโครงการ เป็นกรรมการและเลขานุการ โครงสร้างองค์กรมี 2 ส่วน คือสำนักงานประสานงานโครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสำนักงานศูนย์การเรียนรู้ในท้องถิ่น 19 จังหวัด มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน มีการจัดการด้านทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน ร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่น ด้าน

การเงินและงบประมาณบริหารจัดการตามระเบียบกระทรวงการคลัง การจัดการเรียนการสอนเป็นแบบ Block Course เน้นการเรียนจากสภาพจริงของชุมชน ผลจากการบริหารจัดการรูปแบบดังกล่าวทำให้มีผู้สำเร็จการศึกษาในปี 2552 จำนวน 2,620 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 2,756 คน คิดเป็นร้อยละ 95

2. ผลการประเมินโครงการ พบว่าโครงการนี้มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน จุดอ่อนสำคัญที่ต้องแก้ไขคือด้านการบริการเบิกจ่ายเงิน ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ข้อจำกัดที่สำคัญคือ นโยบายรัฐที่ไม่สนับสนุนทุนการศึกษาทำให้กลุ่มเป้าหมายของโครงการไม่สามารถเรียนได้ จากการระดมความคิดจัดทำยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการโครงการให้มีประสิทธิภาพ ได้ยุทธศาสตร์ 4 ด้านได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการบริการ ด้านการสร้างเครือข่าย นำมาสู่รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 5 ด้าน เรียกว่า 3M2P Model ได้แก่ การบริหารด้านบุคลากร (Man) การบริหารด้านการเงินและงบประมาณ (Money) การบริหารข้อมูลข่าวสาร (Message) การบริหารด้านอาคารสถานที่ (Place) และการบริหารจัดการด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน (Process)

3. การศึกษาความพึงพอใจและความคาดหวังของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจศูนย์การเรียนรู้ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้บริการ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านอาจารย์และการสอน ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก แต่ด้านการอำนวยความสะดวกบางข้ออยู่ในระดับปานกลาง ความคาดหวังของนักศึกษาได้จากคำถามปลายเปิด ซึ่งระบุปัญหาที่มหาวิทยาลัยจะต้องปรับปรุงแก้ไข คือ เรื่องสถานที่ควรเป็นสถานที่ถาวรแน่นอน เป็นของมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความพร้อม และให้เปิดศูนย์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เปิดหลายสาขาวิชา และควรวางวิธีที่จะได้แหล่งทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้ประชาชนที่ด้อยโอกาสได้มีโอกาสศึกษา